

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Mikulić Mirjana, Stjepan i Marija

UTORAK - 7.30 + ob. Vincek Julija i Mikulić Mirjanu

SRIJEDA - 7.30 + ob. Tome i Terezije Vugrinec

ČETVRTAK - 7.30 + Lacko Agata

PETAK - 7.30 + Mišak Antun, Ivan i Jelena

SUBOTA - 17.00 – skupna misa – popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA - 4. KROZ GODINU

7.30 + župna

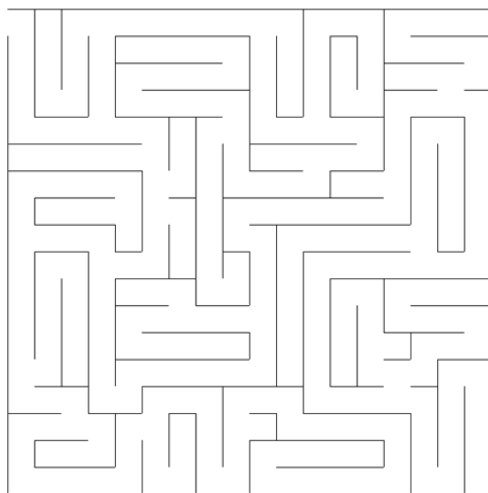
9.30 + Grđan Stjepan i Ana god.

11.00 + Hadrović Franjo god.

AKTIVNOSTI: susret ministranata – subota u 11.00,

dječji zbor – četvrtak u 19.00, zajednica mladih – subota u 18.00

ŽUPNI VJERONAUČ: prvopričesnici – subota u 9, firmanci – subota 10

Emmaus

Put u Emaus

Ove nedjelje jedan mali labirintić, prisjeti se kako je uskrsli Isus putovao s učenicima u Emaus te kako su ga prepoznali po lomljenju kruha.

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

broj 9 (113)

23. siječnja 2011.

3. NEDJELJA KROZ GODINU

Galileja poganska

Iz te male napola židovske, napola poganske Galileje, počeo sam širiti svoje djelovanje - širiti Radosnu vijest

da je kraljevstvo Božje blizu.

Moja je riječ darovana svima.

Mogu je prihvatiti siromašni i bogati, robovi i slobodni, žalosni i radosni...

Svima je upućena.

Potrebno je samo otvoriti svoje uši i prepoznati Božji govor među mnogim drugim govorima.

Potrebno je otvoriti svoje oči i vidjeti Božju ruku

koja nikad ne napušta čovjeka.

Potrebno je pustiti Riječ u srce i osjetiti toplinu njezina djelovanja.

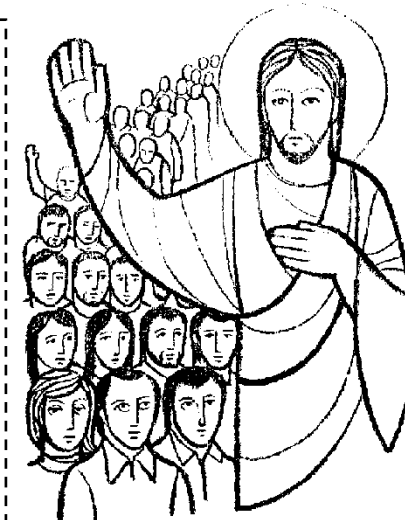
Da, iz male Galileje počeo sam zvati ljude k sebi.

Moj zov čuli su Petar i Andrija, Jakov i Ivan

koji su se bavili ribolovom, kojima su more, žene i mreže bili sve.

Ostavili su svoj dotadašnji život, i pošli za mnom – Novim Životom!

Veliko su mi povjerenje darovali koje nikada nije bilo izigrano!

Popričesna molitva

Svemogući Bože, ovom svetom gozbom dao si nam udio u svom božanskom životu: daj da u tom daru uživamo svu vječnost.

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vugrinec; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

siječanj 2011., web: www.zupa-trnovec.hr.

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Nakon smrti Ivana Krstitelja, Isus odlazi iz svoga Nazareta u Kafarnaum, na područje Zebulunova i Naftalijeva plemena, u polupoganski kraj. On želi i tim krajevima donijeti svjetlo, on želi i te ljude približiti Bogu. Svi krajevi i svi narodi uključeni su u Božje djelo spasenja, nitko ne ostaje po strani, nikoga Bog nije zaboravio niti isključio.

Nakon tridesetak godina pripreme u tišini, Isus počinje propovijedati. U tim su godinama života istočnjački učitelji običavali okupljati učenike i započinjati iznositi svoj nauk, jer se čovjek tada smatrao zrelim. Prva Isusova propovijed sažeta je u pozivu: „Obratite se, jer približilo se kraljevstvo nebesko!“

Jedno su vrijeme bili jako popularni propovjednici obraćenja koji su otvoreno kritizirali mane, korili su ljude zbog nevjere i grijeha, i pozivali ih na obraćenje. Danas to baš i nije više popularno. Propovjednicima se zamjera ako javno opominju i kore ljude. Danas nitko nije spreman čuti i prihvatiti kritiku. A to nije dobro. Jer svi smo mi grešni i puni mana i loših strana i treba nas neprestano na to upozoravati, bilo to nama drago ili ne. Svima je nama potrebno obraćenje, svima je nama potrebna promjena života.

Bez tog obraćenja i bez te promjene ostajemo u tami poganstva i grijeha. A svako poganstvo umjesto pravoga Boga ima razne „bogove“, po ljudskoj mjeri i ljudskim prohtjevima. Ili jednostavno čovjek preuzme mjesto koje pripada Bogu i odlučuje o tuđim životima kao da je on Bog. A Bog ne gospodari nad ljudima. Bog svakog čovjeka prihvaća kao svoga partnera i prijatelja. Čovjek je taj koji želi gospodariti. I otuda tolika zala na ovome svijetu, otuda tolika lutanja u tami i beznađu.

Ako čovjek samo malo prekine svoju vezu s Bogom, luta u tami i tada mu je potrebno svjetlo, tada mu je potrebno pokazati pravi put. A pravi put jest put obraćenja, put promjene svega onoga što u našem životu nije dobro. Crkva neprestano poziva na obraćenje, na promjenu, i zato je trn u oku današnjeg sekulariziranog i krajnje liberaliziranog svijeta. Baš zbog toga trpi tolike napade i tolike uvrede preko svih medija. No, to nas ne treba brinuti; to je znak da smo na pravom putu, putu koji nam je pokazao Isus Krist. I upravo zato ne smijemo nikada klonuti: Isus nas sve voli i on će nas zbog naše vjernosti sigurno nagraditi.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

Svećenik je navijestio da će iduće nedjelje doći sam Isus. Ljudi su u velikom broju došli da ga vide. Svatko je očekivao da će propovijedati, ali on se samo smiješio kad je bio predstavljen i rekao: "Halo!" Svatko mu je ponudio gostoprimstvo za noć, napose svećenik, ali je On to pristojno odbio. Rekao je da će noć provesti u crkvi. Vrlo prikladno, svatko je mislio. Idućeg je jutro otišao prije nego su crkvena vrata bila otvorena. I, na svoje zaprepaštenje, svećenik i narod našli su crkvu opustošenu. Svuda na zidu bila je napisana jedna riječ: *POZOR*. Ni jedan dio crkve nije bio pošteđen: vrata i prozori, stupovi i ambon, žrtvenik, čak i Biblija koja je bila na stalku. *POZOR*. Bilo je načrčkano velikim i malim slovima, olovkom i perom u svim mogućim bojama. Kamo god si pogledao, mogao si vidjeti: "*POZOR*, pozor, Pozor, *POZOR*, pozor" Šokantno. Zbunjujuće. Očaravajuće. Strašno. Na što bi morali biti pozorni? To nije pisalo. Jednostavno je stajalo: *POZOR*. Prvi je poriv ljudi bio da izbrišu svaki znak tog svetogrđa. Od tog ih je odvratila samo pomisao da je to učinio sam Isus. Ta tajnovita riječ *POZOR* počela je prodirati u svijest ljudi svaki put kad su došli u crkvu. Postali su pozorni na Sveto pismo tako da su se njime mogli okoristiti, a da nisu upali u pobožnjaštvo. Postali su pozorni na sakramente - tako su se posvećivali, a da nisu bili praznovjerni. Svećenik je postao pozoran na vlast koju ima nad narodom, i tako je postao sposoban da mu pomaže, a da ga ne kontrolira. Svatko je postao pozoran na vjeru koja neoprezne vodi u samoopravdanje. Postali su pozorni na crkveni zakon tako da su postali ljudi koji obdržavaju zakon, a ipak puni sućuti prema slabima. Postali su pozorni na molitvu tako da ih nije priječila da budu samosvojni. Čak su postali pozorni na svoje poimanje Boga, i bili su sposobni prepoznati ga izvan uskih granica crkve. Tu šokantnu riječ ispisali su nad ulaznim vratima u crkvu, i ako se noću voziš pokraj, možeš je vidjeti kako se u mnogim bojama neonskog svjetla sjaji nad crkvom..... *U životu smo pozorni samo na ono što nas istinski zanima. Kad povjerujemo da se u nečemu, ili nekome, nalazi nešto životno važno za nas, tada smo pozorni. U Bogu ne očekujemo naći smisao svog života pa se oko toga i ne trudimo nego se zabavljamo drugim mislima i problemima koji nam se čine važnijima. Dakle, nakon što dubinom bića shvatimo temeljnu važnost pitanja kojim nas život, rođenjem i smrću, ubada, postat ćemo pozorni. Tko sam, odakle dolazim, zašto smrt, odakle zlo, zašto patim, kamo idem, kako da budem sretan/na? Sva ta pitanja sabiru se u riječi Bog. Ako si odgodio/la odgovore, ili čak sama pitanja, za neko drugo vrijeme misleći: 'lako za to' ili 'ima vremena' ili 'neka se drugi time bave' pazi da te život ne iznenadi nenadanim udarcem po glavi. :)*